

Granados i Pau Casals (1876 – 1973) eren grans amics. El músic lleidatà va visitar-lo diversos cops a la seva casa de Sant Salvador (avui Museu Pau Casals) i van tocar plegats en moltes ocasions.

GRANADOS COMPOSITOR

Granados és conegut sobretot per la seva extraordinària obra pianística (vegeu QR – Camps Elisis) però el músic lleidatà va ser un artista polifacètic i un compositor molt complet que va destacar també en molts altres gèneres musicals:

Música vocal:

Granados va compondre una trentena de peces vocals amb acompanyament pianístic, que vénen a ser com una adaptació personal del *lied* romàntic. Va musicar algunes cançons en català (“Elegia eterna”), però cal remarcar les “Canciones amatorias” i, sobretot, les deu “**Tonadillas**” (1910), amb textos de F.Periquet, emparentades amb l’ambient de “Goyescas”.

Música de cambra:

La musicologia reconeix el valor d’aquesta música que ara s’està recuperant però que continua sent força desconeguda. Cal destacar un quintet amb piano, un trio i dues sonates.

Música orquestral i teatral:

Al marge del popular “**Intermezzo**” de Goyescas, Granados, que era un extraordinari orquestrador, va compondre algunes obres destacades com el poema simfònic “Dante” (1908) i altres suites orquestrals. A més de “Goyescas” (vegeu QR – Teatre Principal) també va compondre la sarsuela “María del Carmen”, estrenada amb gran èxit a Madrid el 1898.

La modernitat a principis de segle XX estava en el teatre i Granados va participar activament del modernisme català en col·laboració, per exemple, amb l’artista Apel·les Mestres. Junts van crear obres claus del modernisme musical català com “Picarol” (1901), l’òpera “Follet” (1903, destaca el Preludi del III Acte), “Gaziel” (1906) o “Liliana” (1911) en les quals buscaven la fusió de les arts (poesia, pintura i música) en la recerca de l’obra d’art total.

Retrat d’Apel·les Mestres (1854 – 1936) per Ramon Casas

Per treballar en l'orquestració de "Goyescas", l'estiu de 1915, Granados es va fer construir una Tartana enmig del paisatge a Vilassar de Mar. Aquest espai, sense piano, era una cabana oberta a les olors (tan importants en la seva obra) fresques i evocadores de les fruites i les flors.

